

Treapta IX

Despre timorea de minte a răului
Despre irtarea celorlalți

① Virtutile curvoare se aseamănă ^{Important!} șării lui Iacov.

Potomile necurvoare se aseamănă ^{Important!} lăntului cōșut de pe vergheniul Petru. (Fapte XII, 4)

Virtutile curvoare legându-se una de alta, ^{Important!} urcă pe cel ce vocete la cer.

Potomile necurvoare se nasc una pe alta și se strâng una pe alta.

Obs Observă cum părintele înfățișează capitolul acesta. Virtutile le-a asemănat cu o scară, pentru că înalță pe om. Căci tot cel ce urcă pe o scară e vădit că e dus spre înălțime. Iar potomile le-a asemănat cu un lănt pentru provara lor și pentru că îl trag pe cel legat neîncetat în jos sau pentru că nu-l lasă să întreprindă ceva în chip liber. Și nu e minciună aceasta. Căci atâta provară aduce în inimă patima, că uneori nu-l lasă pe om nici să simtă ce-l întruiește. Iar asemănându-le ^{Important!} cu lăntul cōșut, a arătat cum putea ^{Important!} lăntul dacă voia, adică prin credința ^{Important!} ferbinte. Și aceasta se cunoaște din faptul că aduce ca pilda pe Petru, și nu pe altul.

De aceea am și auzit că timerea de minte a răului e numită șică ^{Important!} a nepricupetii mîinii. Venind acum vremea, să spunem ceva și despre ea. ^{Important!}

Definiții

- ② Timerea de minte a răului este sfârșitul la care duce mânia. Important!
- Timerea de minte a răului este păzirea păcătoșilor. Important!
- Timerea de minte a răului este urarea dreptății. Important!
- Timerea de minte a răului este pierzania virtuților. Important!
- Timerea de minte a răului este veninul sufletului. Important!
- Timerea de minte a răului este vermele minții. Important!
- Timerea de minte a răului este rușinea rugăminii. Important!
- Timerea de minte a răului este urmasia cererii. Important!
- Timerea de minte a răului este înstrăinarea iubirii. Important!
- Timerea de minte a răului este poron înfipt în suflet. Important!
- Timerea de minte a răului este simțire neplăcută. Important!
- Timerea de minte a răului este iubită ca o dulceață a amărăciunii. Important!
- Timerea de minte a răului este un păcat neîncetat. Important!
- Timerea de minte a răului este o neadormită fărădelege. Important!
- Timerea de minte a răului este o răutățe de fiecare zi. Important!

Una și aceeași (adică timerea de minte a răului) e o potîmă întunecată și urâtă
din cele ce se nasc, dar nu nasc. De aceea nu vom să spunem despre ea prea mult.

Obs Căi, ca și celelalte potîmi, ea se naște oarecum fără voi
dar nu naște de bunăvoie roduri frumoase

Timerea de minte a răului este ruzinea rugăciunii.

→ Obs Ruzinea rugăciunii înseamnă aceasta: Lăudînd noi rugăciunea: "și ne arăta nouă
greselile noastre precum și noi cîntăm" și murînd, suntem făcuți de ruzine din partea
noastră înșine, adică de conștiința noastră, precum el însuși zice mai departe:
"Ruzinește-l pe el rugăciunea lui Iisus" etc. Dar, în general, rugăciunea noastră e
făcută de ruzine de timerea de minte a răului, întrucît aproape prin fiecare
cerem iertarea sau mila lui Dumnezeu. Propriu-zis, noi înșine suntem făcuți de ruzine
prin rugăciunea noastră prin care cerem lui Dumnezeu mila, fără să o dăruim și
noi altora.

Important! Important!

Timerea de minte a răului este urmărirea cererii.

→ Obs Aducîndu-ne aminte fără îndurare de răul făcut nouă de cineva, nu
mai avem curajul să cerem noi înșine ceva de la Dumnezeu, cu toată îndrăzneala

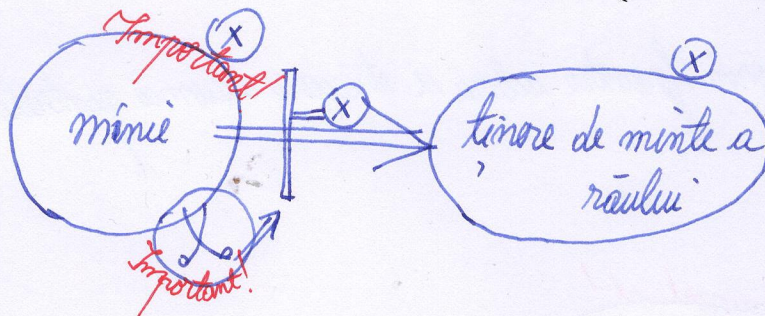
Timerea de minte a răului este înstrăinarea cuibei.

→ Obs Tulburarea și înstrăinarea de noi sau noi ne înstrăinăm de ea

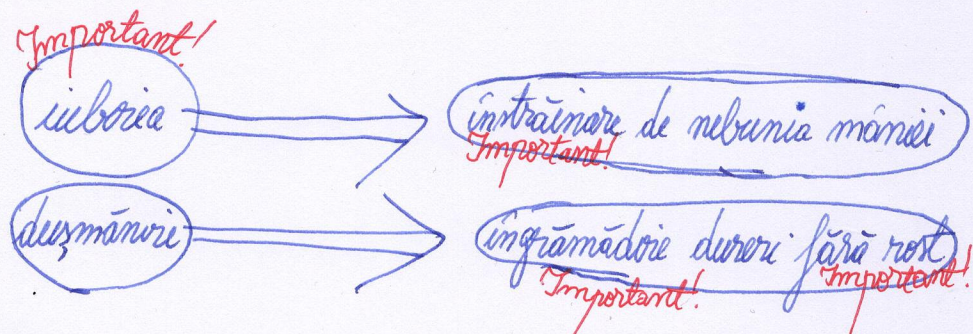
Timerea de minte a răului este pirom înfipit în suflet

→ Obs E un pirom de care s'îmbrăncăie sufletul nostru. Căci timerea de minte a răului întreține o turburare a sufletului nostru. E curios că noi uităm pomii otrăvitori ai timorii de minte a sufletului; din care țămeste otrava purtătoare nu numai în suflet, ci și în jurul nostru, dar nu uităm pomii timorii de minte a binelui ce ni s-a făcut. Dacă am face aceasta, sufletul nostru ar deveni o adevărată grădina bine-mirositoare a răului. Și dacă tot ar face așa, s-ar atinge răul între oameni.

③ Cel ce și-a oprit mîna a ușii timerea de minte a răului.
Căci iôt trăiește fatal, are loc nașterea de prunci.

④ Cel ce a dobîndit iubirea s-a înstrăinat de nebulia mînei.
Tot el ce dușmănește și îngîmădește dureri fără rest.

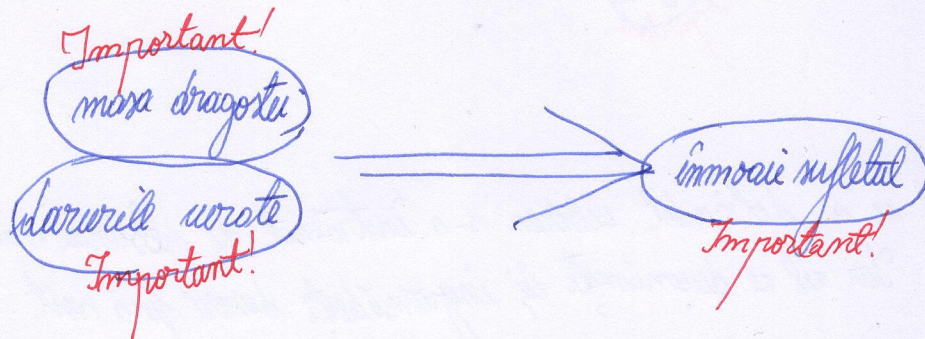
⑤ Masa dragostei risipește ura (x)
Darurile durate înmoaie sufletul.

Des Darurile date celui ce ne-a făcut rău înmoaie sufletul celui ce dăruiește cât și pe al celui alt. Iar în sufletul înmuiat vreau pomii hrăniți de mila bunăvoinței, căto vreme în sufletul ce ține minte răul totul este uscat din pricina străvării ce lăsmeste din pomii tinării de minte a răului. Sigur că e vorba de darurile urate ale iubirii, nu de cele cu gând interesat, de mituire

Masa fără luare-aminte e maica îndrăgmelii

Des Masa, ca prilej de benchetuidă, prănuiește toate îndrăgmelile neavuințioase. Poate că masa s-a făcut din iubire dar prin fereastra iubirii (nu pe ușa în mod direct) se strecoară lăcomia.

Iar prin fereastra iubirii se strecoară lăcomia pântecului

⑥ Am văzut ura rupând o veche legătură a curviei

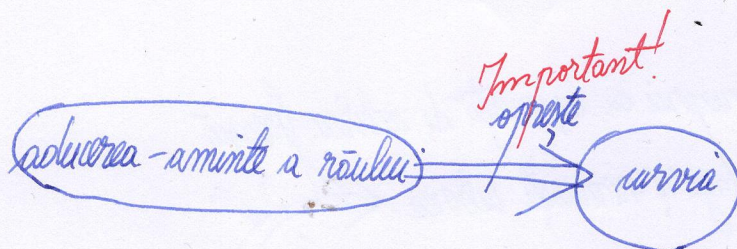
Am văzut aducerea-aminte a răului oprind-o în chip ciudat de a se mai înmoda.

Important!
Remanată privelile: drac vindecând alt drac. Tar aceasta e, poate, o lucrare din economie a lui Dumnezeu, și nu a dracilor.

Obs Lucru paradoxal: cel ce curvea înainte cu o altă persoană se scârbește de ea prin timbrele de minte a răului pe care aceea i l-a făcut și nu mai curvește.

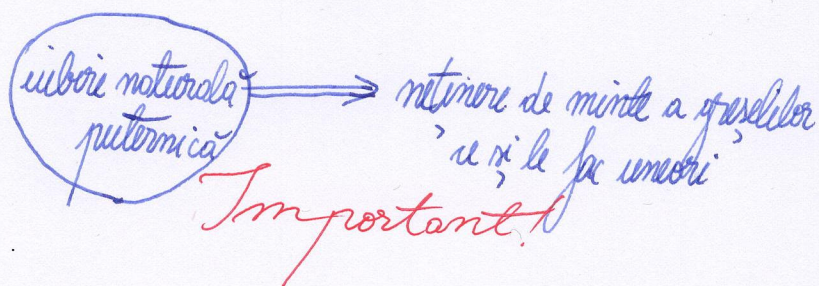
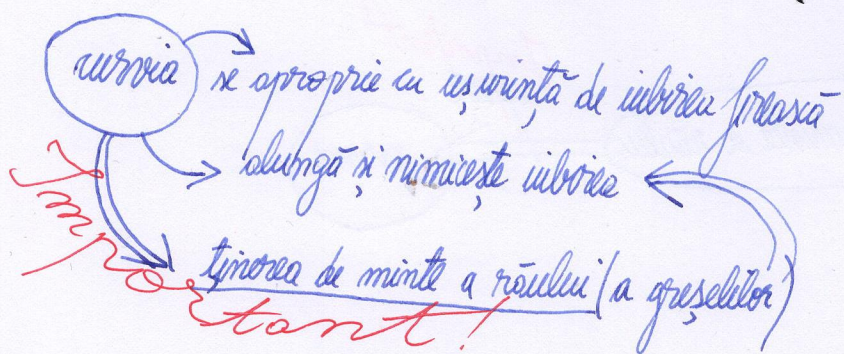
În definitiv, draci au și o saliciune, și o răutate între ei ca reprezentanți ai răului; este o dezordine între ei.

Important!
"și am văzut tenerea de minte a răului delegând cu totul de curvie.
Căi ușor se strecoară curvie în cei ce se iubesc. Dar de cei ce se urăsc stă departe."

- 7) Timerea de minte a răului este departe de puternica iubire firească.
Dar curvoia se aproprie cu ușurință de iubirea firească.
⇒ Și voși cum s-a furisat pe neobservate pânduchile în porumbel.

Obs De pildă, totu între care există iubire naturală nu, toți minte greșelile și le fac uneori. Dar când s-a ivit în iubirea lor curvoia, timerea de minte a răului se iveste cu ușurință și astfel în porumbelă pândă dintră ei a opărat pânduchile sărbei umuia de altul. „Adică păcatul a opărat în virtute. Precum pânduchile ratămă și spurcă pe nevăgare de deamă porumbelă, așa curvoia lungă și nimicește iubirea”

⑧ Ține minte răul de la drac

și

Important!

fii pururea atent la ipitile trupului

căci trupul e un prieten necunoscutor și vicelant.

→ cu cât îl cunoști mai mult, cu atât îți pricinuieste mai multe ipite

⑨ Ținerea de minte a răului e o călăuzire a Scripturii, găzduind în urrintele Duhului înțelegerea străină, după pofta ei.

Important!
La o rușinoasă rugămintea lui Iisus, pe care, dacă ținem minte răul nu o putem spune împreună cu El.

10 Când, nevoindu-te mult, nu poți scote gândurile în totul
ploconeste-te în fața dușmanului cu gura, ca, rușinându-te de fătărmicia
față de el, să-l iubești în chip desăvârșit, împins de conștiința sa de joc.

Obs Dacă te tui răgid și nu-i spui dușmanului măcar cuvinte bune,
adaugi la patima, tinerii de minte a răului și patima mândriei

11 Te vei cunoaște pe tine izbit de putregăciunea aceasta (tineria de minte a răului)
nu când te vei ruga pentru el ce te-a separat, nici când îl vei răsplăti cu daruri
nici când îl vei aduce la masă, ci când, aflând că a căzut într-o nenorocire
reflecțarea nu treacă, vei suferi și vei plânge sa pentru tine însuși.

(12)

El se liniștește ținând minte răul are înălbătă în sine o viperă purtătoare de venin ucigător. Aducerea-aminte de patimilor lui Iisus vor tămădui sufletul și țin minte răul, rușinându-l puterile cu a lui netrăire de minte a răului.

educerea-aminte a patimilor lui Iisus

netrăirea de minte a răului de către Iisus
în timpul patimilor Sale

Important!!!

rușinarea, timbră de
minte a răului propriu
(al altor persoane)

tămăduirea sufletului
de trăirea minte a răului
Important!

⑬ În lemnul putred se prăvesc urui

⑭ portările prea blânde, în chip minimes limitate au lipsit de ele ura nebrună

El se desprinde pe aceasta (ura nebrună) a oștat iertare.

El se se lipsește de aceasta (ura nebrună) se va lipsi de îndurare.

{
portări prea blânde
portări blânde în chip minimes limitate
}

au lipsit de ele ura nebrună

Important!

iertare

lipșire de ura
nebrună

nelipșire de
ura nebrună

lipsire
de îndurarea Domnului
ni alorlalți

14

Unii s-au predat pe ai ostemelor și sudorilor pentru a dobândi cîrtare.

Doar cel ce nu ține minte răul a luat-o înaintea acestora, dacă e adevărat cuvîntul.

"Jertfa repede și vi se va cîrta din belsug" (Luca VII, 34)

Obs Ceea ce urmărește Scîrbarul sunt nu ostemile și chinurile pentru el însuși ci limpezimea străvezie a sufletului care nu are în sine nimic tulbur, nimic de osîndă, nimic de patimă, și care-l îngustează, putînd fi prin aceasta limpezime deslușă înfrîntă dumnezeiești. Acesta e sufletul curat care reflectă prin ogîndă lui nemărginită de năi o patimă toată înfrîntă lui Dumnezeu cel stăpînitor.

{predarea ostemelor pentru dobîndirea cîrtării
predarea sudorilor

cel ce nu ține minte răul a luat-o înaintea acestora!

→ cîrtare din belsug
cîrtare repede

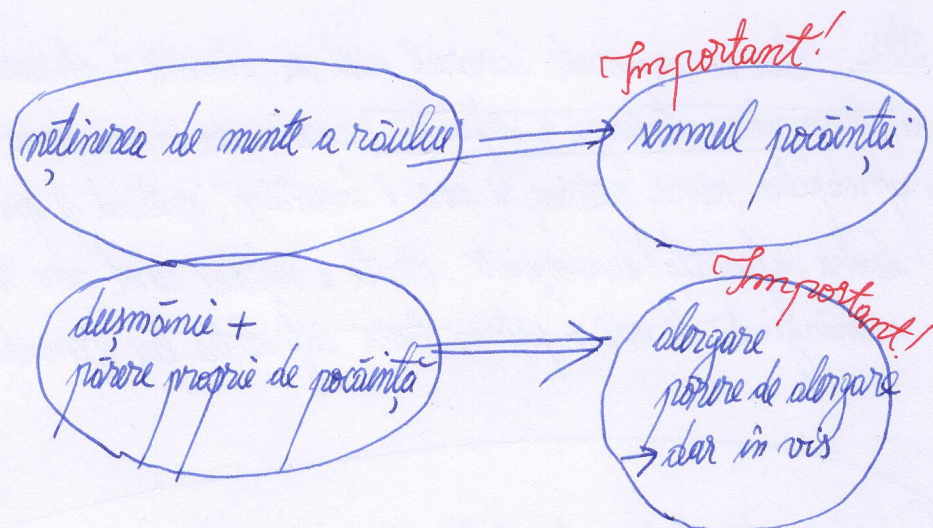
Important!!!

Important!!!

Important!!!

15) Netinerea de minte a răului este semnul îndurării pocăinței

Tar cel ce ține dismoni și pare că se pocăiește, și promova celui cărui i se pare că alarga în vis.

- (16) Am văzut pe unii ce ținese minte răul îndemnând pe alții să nu țină minte răul.
Și rușinându-se de propriile lor cuvinte, au pus și ei apăsat potamii aștia.

Obs Vedem iarasi gândirea largă și înțeleptă a părintelui Ioan. El nu condamnă simplist [pe cei ce lauda ceea ce nu fac ei], și recunoaște că uneori acestia permis folositi de cuvintele lor, care nu se potopora însă în septele lor. Căci de multe ori cuvintele omului nu sunt ale lui, ci ale lui Dumnezeu, Care-l scite să vorbească prin conștiința lui: În acest caz, prin cuvintele ce le rostea unii își predica sau le se predica și lor, sau don voința de a începe pe alții pentru un lucru bun, se începe și pe ei.

(Sau) cântarea cu care primen alții cuvintele roșite de ei se întinde și la ei.

Scrie Sfântului Nil: "Trebuie să spună cele bune și el ce nu le face, sa să înceapă, rușinat de vorbe, să se răvârșească septa."

Acesta e de natură să amănă critica ce o fac unii preoților care nu implinesc totdeauna cuvântul lui Dumnezeu pe care-l propovăduiesc.

Important!!!

îndemnarea a [nu] face ca persoana noastră

+ rușinarea de propriile cuvinte

Important!

+ rușinarea neputinței binelui

+ smerenie

⇒ începutul fapturii binelui

Important!!!

- (14) Să nu socotească nimănui această întărire ca o patimă ușoară, trecătoare. Căci de multe ori obisnuiește să se întindă până la borbota duhoarnă.

timorea de minte a răului — patimă neaoșă
patimă netrecătoare
obisnuiește să se întindă
până la borbota duhoarnă,
Important!

A fost treapta a noua. El se a cîstăgat o să seară de acum
cu îndrăgnea dezlegarea greselilor de la Dumnezeu
Important!!! Montuitorul

Obs El nu se va mai rușina să zică: "Și ne iartă nouă greselile noastre, precum și
noi iertăm greselile noastre"
El a iertat cu odăvrănit, dar poate are să se ierte și lui.